

Sygn. akt I CNP 50/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie ze skargi B. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 maja 2014 r.,
wydanego w sprawie
z powództwa B. P.
przeciwko Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2016 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od powoda na rzecz pozwanej
kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Powód B. P., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku określone zostały w przepisie art. 424⁵ § 1 k.p.c. Jednym z nich jest wymienione w pkt 4 tego artykułu wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Wymóg ten obliuguje skarżącego do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła, jak również do wskazania jej rodzaju i rozmiaru.

Należy zauważyć przy tym, że szkodą w rozumieniu powołanego przepisu, jest jedynie szkoda, która w chwili wnoszenia skargi już istniała. Oznacza to, że nie wystarczy samo zagrożenie jej wystąpienia albo przewidywanie czy nawet pewność, co do tego, iż zostanie ona wyrządzona. Podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110 oraz w postanowieniu z dnia 21 grudnia 2006 r., III CNP 57/06, LexisNexis nr 2120606.

Obowiązek uprawdopodobnienia szkody wyrządzonej zaskarżonym orzeczeniem zostaje spełniony, jeśli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi skutkami jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym.

W postępowaniu wywołanym skargą Sąd Najwyższy wprawdzie nie bada tych dowodów, ale ich powołanie jest konieczne dla uprawdopodobnienia (uwiarygodnienia) szkody. W przeciwnym razie mogłoby się okazać, że skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku z prawem przyjęta zostanie do merytorycznego rozpoznania, mimo że zaskarżone orzeczenie nie spowodowało szkody, albo wywołało skutki, które tylko w mniemaniu skarżącego stanowią o szkodzie, która w istocie jeszcze nie zaistniała.

Skarżący wskazuje, że może ponieść szkodę w postaci konieczności zapłaty odsetek, o którym to obowiązku orzeczono w wyroku, którego skarga dotyczy, gdyż istnieje niebezpieczeństwo wypełnienia weksli przez pozwanego. Tym samym wskazuje, że w chwili wniesienia skargi nie poniósł jeszcze żadnej szkody, a tylko jego zdaniem istnieje realne zagrożenie wyrządzenia mu szkody. W konsekwencji nie można uznać, że skarżący uprawdopodobnił wyrządzenie mu szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, w taki sposób, jak wymaga tego art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Mając na względzie, że skarga dotknięta wskazanym brakiem podlega odrzuceniu Sąd Najwyższy, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.

kc

aj